

[Hans Hansen (Rørby).]

er god Nationaløkonomi at lade Handelen være saa fri som muligt, og vi har set og faaet bekræftet netop ved Englandsoverenskomsten, at den eneste Maade, vi kan komme paa Talefod med de Lande, vi vil handle med, er, at vi nedsætter vore Told-satser.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Prieme, finder jeg det højst rimeligt, at man lader Importørerne bruge Frihavnen efter sin Bestemmelse. Det er saa rimeligt et Foriøngende, at jeg ikke begriber, hvis det ikke kan støttes her i denne Sal. Det er dog netop det, Frihavnen skal bruges til, at man, fordi vi har de urimelige Toldlove, kan faa Mulighed for at lægge Varer ind for Transithandelen.

Med Hensyn til Listen over Varer, der skal føres over fra den bundne Liste til Frilisten, da betyder den maaske ikke saa meget reelt; men der er dog Ting i denne Vareliste, der ikke betyder saa ganske lidt, som f. Eks. Glasvarer, Glødelamper, Søm, Skruer, Bolte, Værktøj o. s. v. Men selv om jeg indrømmer, at det reelt ikke betyder saa meget, betyder det principielt saa meget des mere, og jeg skal derfor udtale, at vi vil stemme for det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 4 af det ærede Medlem Hr. Prieme.

Prieme: Inden jeg gaar over til at motivere de af mig stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne i meget høj Grad beklage, at dette Forslag til Ændring af Varelisten fremkommer fra Handelsministeren paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke vil være muligt for de Importører, som dette Lovforslag rammer, at faa de Attester i Tide — inden 1. Maj —, som de efter Lovens Bestemmelser har Krav paa. Jeg finder, at det er meget uheldigt, og at det er meget lidet Hensyn, den højtærede Minister viser det Erhverv, hvis Interesser Ministeren er sat til at varetage.

Der blev allerede sidste Gang, hvor der blev gennemført en Revision af Varelisten, i det høje Landsting udtalt Bebrejdelser over den Maade, man behandler disse Ændringer paa, og der blev ogsaa klaget over, at det Nævn, som er nedsat, og som i Tide skulde have Lejlighed til at gennemgaa de Forslag, som fremkommer, blev gjort ganske illusorisk, idet det kun fik Lejlighed til ganske kort at behandle de Forslag, som fremkom, ligesom det ogsaa er Tilfældet i den nærværende Sag.

Jeg mindes, at en tidligere Minister,

Forsvarsministeren, da han afgik, fremkom med den Udtalelse til Pressen, at det havde ikke været nogen særlig opløftende Stilling at have været Forsvarsminister; idet Forsvarsministerens Stilling væsentlig havde været den at nedlægge de bestaaende Militærvirksomheder i Stedet for som andre Ministre at varetage de Interesser, som hører til det paagældende Ministeriums Opgaver.

Vi indenfor Handelsstanden har den samme Opfattelse af den højtærede Handelsminister, at den Interesse, der vises Handelen, særlig i de allersidste Aar, er overordentlig minimal. Alle de Love, der er vedtaget, kan siges at være af en saadan Art, at de i en meget nær Fremtid uden Tvivl vil bringe den Del af Importørerne, som ikke allerede er ødelagt, til Betlerstaven — efter min Mening til stor Skade for Landet.

Naar jeg har stillet et Ændringsforslag til Loven af 6. December og ikke kan gaa med til, at man gør Bestemmelsen om 45 pCt.s-Regelen endnu mere utydelig, end den hidtil har været, saa er Aarsagen den, at der ikke for mig er fremlagt nogen væsentlig Grund til, at det skulde være nødvendigt at foretage en saadan Ændring. Der er her fra Talerstolen i Dag fremsat den Paastand, at det kun var for enkelte Varer, det skulde gælde. Jeg vilde saa have fundet det rimeligt og betimeligt, hvis man havde nævnt disse enkelte Varer i Lovforslaget. Det vilde have gjort Administrationen rigtigere. Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, — jeg tror, det var ham —, der sagde, at det kun drejede sig om enkelte Varer, og at det ikke var nogen Realitetsændring, maa jeg have Lov til at rette det Spørgsmaal: Hvilke Varer drejer det sig om? Det vilde i hvert Fald være rart her i det høje Ting at faa Klarhed paa dette Omraade. Men dertil maa jeg føje, at 45 pCt.s-Bestemmelsen i det store og hele ikke er overholdt, siden Loven blev vedtaget. De 45 pCt. var jo ment som et Minimum for en Række Landes Vedkommende, hvorimod de af Valutacentralen er blevet opfattet som et Maksimum, hvorved man selv overfor et Land som England i mange Henseender ikke for en lang Række Varer har bevilget vedkommende de 45 pCt., som Importørerne havde Krav paa.

Endvidere maa jeg sige, at Valutacentralen i den Form, den har haft det sidste Aar, ikke har indløst de Forventninger, man har stillet til den. Jeg behøver sikkert ikke at komme nærmere ind paa, at det Værn, som Valutacentralen skulde danne for den danske Krone, ha-